Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 35 Cts
ZESDE JAARGANG
8-11-51

KUIFJE

45
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

De Getrouwen van het eerste uur krijgen het woord !

NA het verschijnen van ons speciaal nummer, ter gelegenheid van de vijfde verjaardag van « KUIFJE », ontvingen wij een reeks telegrammen, kaarten en brieven met goede wensen en sympathiebetuigingen. M'n innigste dank aan alle vrienden die mij aldus aangenaam verrasten.

Honderden suggesties ontvingen we, en bij deze is er één die de « oude getrouwen » van ons blad speciaal zal interesseren. Er wordt nl. voorgesteld volgende vraag te stellen : **Wie bezit de volledige verzameling van alle nummers van ons jeugdweekblad van nr 1 van 26 September 1946 tot en met nr 45 van 7 November 1951, zonder onderbreking, zonder één nummer te missen?**

M'n trouwe lezers, die op deze vraag willen antwoorden, doen dit op een kaartje en vergeten niet hun volledige naam, adres en geboortedatum mee te delen. Het gaat hier natuurlijk **niet** om de ingebonden verzamelingen van « KUIFJE » die gekocht werden na het verschijnen, doch wel om de nummers die week na week bijgehouden en misschien zelf ingebonden werden.

Het antwoord zou er dus als volgt uitzien :

Op m'n erewoord verzeker ik alle nummers van « KUIFJE » verschenen sedert nr 1 van 26 September 1946 en tot nr 45 van 7 November 1951 te bezitten ! Er ontbreekt geen enkel nummer. Ik heb ze iedere week gekocht of gekregen.

We hebben een verrassing voor die « oude getrouwen », maar daarover kunnen we hier nog niets meedelen. Schrijf me zonder uitstel, ik ben benieuwd jullie te leren kennen. Het is tevens een gelegenheid om de vriendschapsbanden nauwer toe te halen.

Vrienden, ik reken op jullie !

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc. — *Drukkerij:* C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334.

Miette, Marc en Jaak Duyver, van Sint-Niklaas. — Hip ! Hip ! Hoera ! Hartelijk welkom in de grote familie en dank voor de vriendelijke en mooie brief waarmee ik erg in m'n nopjes was. Hoe jullie de rooster moeten gebruiken, schrijf ik jullie in een speciaal briefje !

Ivo Koekelenberg, Antwerpen. — Hartelijke welkom in de club ! Nu je tot de grote familie behoort, verwacht ik een lange brief. Geef toe, dat het briefje dat je me schreef heel kort was en ik daarmee niet veel wijzer werd. Het zou me interesseren je beter te leren kennen, dus : schrijf !

Pol Vermoere, Ronse. — Dank voor je brief en welkom in de club, bij voorbaat dan, want... je bent de pasfoto vergeten op te sturen. Breng dat vlug in orde !

Filip Pinnoy, Linkebeek. — Hartelijk welkom in de club en dank voor je vriendelijk schrijven.

Jan Beunen, Berchem-Antwerpen. — Hartelijk welkom in de grote club en hier gaat de kleine aankondiging : **« Jan Beunen, O.-L. Vrouwstraat, 44, Berchem-Antwerpen, zou graag corresponderen met een flinke Kuifjeslezer die sportief is en van boeken houdt ! »**

Ferdinand Vandervinck, Maréestraat, 29, Borgerhout-Antwerpen, zoekt een correspondent tussen 17 en 20 jaar, philatelist, die over postzegels wil schrijven en postzegels wil ruilen !

Josepha Quick, Spaarzaamheidsstraat, 44, Oostende, wenst een vriendinnetje van veertien jaar, dat graag brieven schrijft, sportief is en van de zee houdt. Ze kreeg liefst een Hollands vriendinnetje !

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKST EN TEKENING DOOR BOB DE MOOR

Kapitein Harm Janszoon heeft Cori, een weesjongen, als eigen zoon aangenomen. De jongen is twaalf, een voorbeeld van een rakker, en wil naar zee. De kapitein wil hem nog niet meenemen...

(Wordt voortgezet.)

"De Groene Jager"

VERHAAL DOOR Y. DUVAL. — ILLUSTRATIE J. LAUDY.

ENKELE verlichte geesten, zoals de schoolmeester en de apotheker, hebben nooit geloof gehecht aan die « oudwijvenpraatjes », maar dit belet niet dat de overgrote meerderheid van de dorpelingen diep onder de indruk was van de geheimzinnige gebeurtenissen met zoveel brio verteld door Niklaas, Barbara en vader Fons die samen tweehonderd vijf en zeventig jaar oud waren; ze konden het dus weten. Niklaas, Barbara en Fons beweerden mordicus dat sedert een eeuw geen onheil meer over het dorp gekomen was, of men had telkens, de nacht te voren, de schaduw van de groene jager in de ruïnen van het kasteel zien ronddwalen! De groene jager was de voorbode van geheimzinnige en vreselijke dingen... Toen de zoon van Niklaas in het veen versmoorde, toen de schuur van Mettens in de vlammen opging en al het vee omkwam, toen Luyten, de heilige pastoor, bij het verlaten van de kerk was doodgevallen... hadden de drie oudjes de groene jager hoog op de rotsen zien zitten.

— Verbeelding! Onzin! zei de apotheker. Wie heeft de groene jager gezien? Kinderen, die de speelbal van hun verbeelding werden, een onnozele geest, zoals Lange Mathilda en Staf, de eeuwige dronkaard. Wanneer hij nuchter is ziet hij zelfs niet klaar, want de arme man heeft maar één oog, en die nacht had hij ettelijke liters van het patersvaatje gedronken.

De goe-gemeente liet zich niet overtuigen. Reeds drie nachten had Fiel, de wegwerker, geheimzinnige schaduwen zien dansen in de puinen van Falkenburg, een kasteel uit het feodaal tijdvak, dat als een geraamte tegen de hoge rots hing, die het dorp domineerde. In het maanlicht hadden puinen en rotsen een luguber aspect, niemand keek graag die kant uit...

Op zekere morgen kwamen er enkele vrachtwagens van de stad gereden, ze doorkruisten het dorp en klommen de heuvel naar het oud kasteel op. Het nieuws, dat baron Walter van Falkenburg, de laatste van het oude geslacht, het kasteel liet restaureren, liep als een strovuurtje door het dorp. Maandenlang heerste er boven op de rots een grote bedrijvigheid en toen het Herfst werd, kwam de baron bezit nemen van zijn woonst.

Op een gure Novemberavond, zaten de dorpelingen in « De Bonte Koe » om de Leuvense kachel om een borrel te drinken, toen de deur plotseling open geduwd werd en een magere, lange man in een lange groene jas binnen kwam. Zijn benen staken in bruine slobkousen en onder de pelsen muts kwam een arendsneus en een stevige kin te voorschijn.

— Goede avond, allemaal! Ik ben de jachtwachter van de baron, groette hij terwijl hij de hand aan de muts bracht. Zijn stem was scherp en de dikke adamsappels in zijn keel trilde heftig bij ieder woord. De boeren schoven hun stoel wat dichter bij de ronkende kachel. Geen van hen die antwoordde. Het stond vast dat de groene jager, de gevreesde groene jager, terug gekomen was.

De man stapte naar de toonbank en vroeg een borrel Ouwe Klare. Charlotte, de waardin, schonk hem die borrel met bevende handen en knikkende knieën. De groene jager wierp een paar geldstukken neer, riep « Goede nacht, allemaal! » en vertrok haastig.

Rond de kachel was het gesprek gestokt. Iedereen wou naar huis. Men grendelde de blinden, barricadeerde de deuren en de moeders namen de kleinsten mee in hun bed. Vele boeren deden geen oog dicht die nacht en waren hoogst verwonderd dat de zon de volgende morgen uit de wolken kwam, de haan kraaide en het klepte voor de vroegmis.

— Wat is er nu zo zonderling aan die man? vroeg de meester. Dat hij in het groen gekleed is? Bijna alle jachtwachters dragen een groene uniform en wat zou dat? Ik heb met die man gesproken, hij is heel normaal, beleefd en vriendelijk.

De dorpelingen luisterden niet naar één verstandig woord, ze geloofden aan een nakende ramp en gingen de groene jager uit de weg. Niemand durfde nog hout sprokkelen in de bossen van de baron, alhoewel de barre Winter voor de deur stond.

Roestrood en bruin waren de bossen en op de grond lag een dik bladerentapijt. De jachtwachter en zijn patrijshond wandelden er eenzaam door. Af en toe schoot de jager een fazant, patrijs op boshoen en heel zelden kwam hij naar het dorp om inkopen te doen. Soms trachtte hij dan vriendschap te sluiten met de kinderen op straat, hij stak hun een suikerstok of een pepermuntbol toe, maar de bengels zetten het telkens op een lopen.

Had moeder niet gezegd dat hij een boze man was?

Het werd Winter en zoals voorheen liep de groene jager met zijn hond door de bossen. Hij scheen nog magerder, z'n neus zag paars en z'n kin beefde van koude. Op een dag liep hij langs de vijver en zag drie kinderen baantje glijden op het eerste, broze ijs.

— Hé, jongens, kom terug! Het ijs is niet sterk genoeg!

In plaats van terug te keren, liepen de kinderen zo hard ze konden over het ijs om de overkant van de vijver te bereiken, ver van de vreselijke groene jager... Ze kwamen niet zo ver, want het ijs was te dun en ze verdwenen alle drie in het koude water.. De groene jager gooide bliksemsnel overjas en muts af en liep naar de kinderen. Het ijs brokkelde af, doch voor hij in het water terecht kwam schreeuwde hij luidkeels! « Hulp! Hulp! »

De groene jager zwom naar de kinderen en kon het kleinste bij de haren grijpen. De moedige patrijshond was na zijn meester in het water gesprongen en bracht de tweede bengel op het ijs. Enkele dorpelingen kropen op hun buik over het ijs en konden zo de twee kinderen op de oever brengen.

— Nog één, riep de groene jager, en hij dook opnieuw in het ijskoude water.

Het waren angstige momenten. Toen de groene jager weer boven kwam, hield hij het derde kind bewusteloos in de arm...

... ...

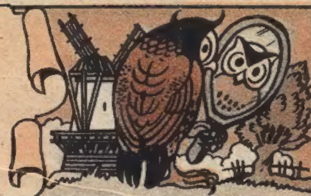
Drie dagen later was het Kerstmis. In de feestzaal van de school stond een grote kerstboom en heel het dorp was aanwezig, ook de groene jager was van de partij. Hij was nu ingeburgerd en werd door iedereen vriendelijk, bijna eerbiedig aangesproken. Het was op die kerstavond dat de meester aan de groene jager vertelde waarom de bevolking hem voordien zo vijandig gezind was.

De groene jager lachte eens hartelijk en nam het niemand kwalijk.

Tijl Uilenspiegel

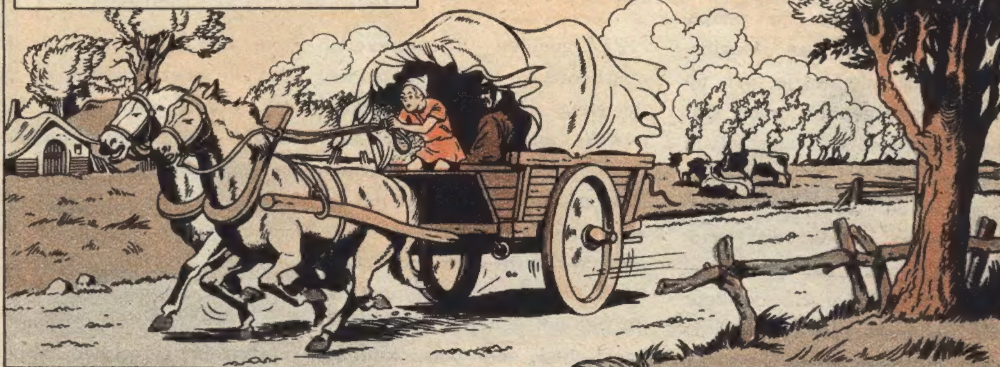

Dokus, de herder, verwittigt Nele dat de Spanjaarden naar het huis van Claes gaan om een huiszoeking te doen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

LAITANCE HEEFT EEN RODE NEUS

Lipari Mahonen werd het slachtoffer van een aanslag en de platina kat is verdwenen. Hij heeft er genoeg van en besluit naar zijn land terug te keren. Colerette, de detective, Marina en Jaak begeleiden hem. Colerette wordt op zijn beurt het slachtoffer van een aanslag...

TOT nader orders ga je terug naar je coupé, beval Colerette aan Marina, ditmaal struikelde je net op het juiste ogenblik maar dat geluk zullen we niet altijd hebben.

Toen de detective alleen was, dacht hij dat een schot dwars de deur niet kwaad zou zijn. Daarop liet hij de deur los; de man zat toch in de klem dus was het onnodig die deur langer vast te houden. Hij zou de treinwachter roepen die versterking moest halen. De arrestatie van de man achter de deur zou makkelijk zijn.

De hand verdween...

Intussen bespraken Marina en Jaak de nachtelijke gebeurtenissen.

— Een zaak is zeker, zei Jaak, Slaat-er-naast was het slachtoffer van een stoutmoedige tactiek. Was je niet onverwachts tussenbeide gekomen, het zou er voor hem lief uit gezien hebben! Tussen de reizigers was er een en misschien zelfs twee leden van de bende van de Dubbel-Zes. Die pseudo-markies stal enkele voorwerpen uit de laatste wagens, net zoals men broodkruimels strooit om mussen te lokken. Tijdens het persoonlijk onderzoek van Colerette, waardoor hij genoodzaakt was met zijn koffer naar het andere eind van de trein te lopen, zette men een valstrik...

— En hoe dachten die kerels te ontsnappen met hun buit?

Jaak wou antwoorden toen hij het karakteristieke geluid hoorde van een lange trein die plotseling remt en stopt...

— Hier is geen station. De volgende halte is Valence en daar komen we pas over een half uur, zei Marina.

— Of men zou... antwoordde Jaak.

Ze gooiden alle bevelen overboord en stormden beiden de gang in. De huishoudster gewekt door het plotse stilhouden van de trein, sprong overeind want ze dacht dat er een ongeluk gebeurd was.

— Wat zijn dat voor streken, bromde ze, Colonel is uit het net gevallen. Het arme beest had een poot kunnen breken.

Ook de Ras protesteerde luid terwijl hij zich pijnlijk over het voorhoofd streek.

— Wat had je rond mijn bed gezet, dat me bij de geringste schok kon verpletteren, slavenzoon? vroeg hij aan zijn verbauwereerde kamerheer.

Tiffon-Palamos maakte vlug de drie rituele buigingen en antwoordde:

— Het tochtscherm, heer. Het tochtscherm dat een militair kamp voorstelt omdat er geschreven staat: « Je zult rusten te midden van de tenten van je soldaten. »

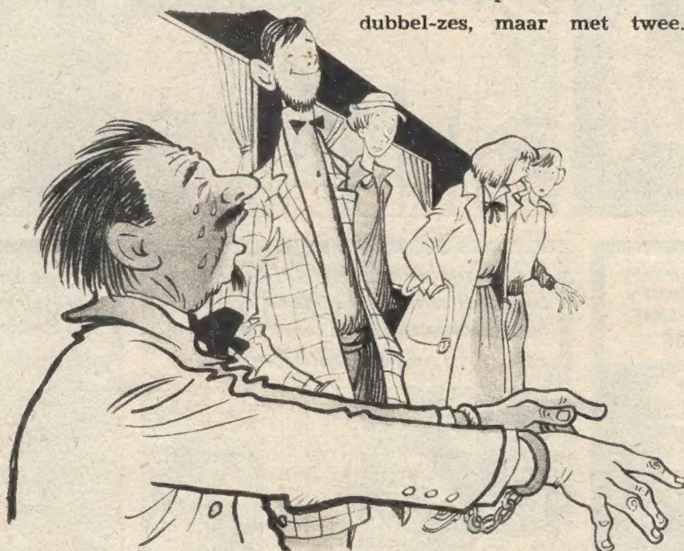
— Die tenten zijn dan op m'n hoofd gevallen. Er staat in elk geval niet geschreven: « In je bed zal je half verpletterd worden door de schuld van een domoor! » Ik hoop dat die brutale schok de twintig dozen van mijn kleine trein, niet heeft beschadigd, voegde hij er zachter aan toe.

In de negende wagen vond Jaak zijn oom met de handen in het haar. Naast hem stond de treinwachter.

— Die schurk heeft aan het alarmsein getrokken, fluisterde Colerette moeilijk.

De coupé was ledig en het venster stond vierkant open. In het net lag naast de boekentas met de bewuste etiquette de mantel van een Spahi...

In de boekentas, vond men een dominospel niet met één dubbel-zes, maar met twee.

De zonderlinge man barstte in snikken uit

Heel zonderling. De trein vertrok opnieuw en in het station van Valence bracht de treinwachter rapport uit. Toen de dag in de lucht hing, zat Colerette in de restauratiewagen, beschermd door twee politieagenten. De vrouw van de Engelse bankier, een dromerig wezen, kwam hem daar opzoeken en vertelde hem een interessant verhaal:

— Tussen Laroche en Dijon had ik een nachtmerrie, of beter ik meende er een te hebben. Ik zag een gemaskerd personage door de gang lopen. « Ik heb te veel kreeft gegeten », dacht ik bij mezelf en sloot de ogen. Nu vraag ik me af of die verschijning geen werkelijkheid was en ik niet de dief gezien heb?

— Was de gemaskerde groot, klein, mager of dik?

— Dat zou ik niet kunnen zeggen. Hij liep te vlug voorbij en ik kon hem slechts tot aan de lenden zien. Toch zijn twee details me opgevallen: een rode neus en een gebreide, granaatkleurige muts.

— Haal de tuinbouwarchitect, beval de detective, want een idee was hem plotseling door het hoofd geflitst. Laitance kwam binnen en iedereen kon vaststellen dat zijn vooruitstekend reukorgaan purperrood was.

— Hebt u, toevallig, een gebreide muts?

— Ja.

— Welke kleur?

— Donkerbruin, geloof ik.

— Zeggen we granaatkleurig?

— Ja, dat is het.

— Dat volstaat, besloot Colerette zelfbewust. Alles stemt overeen: de zonderlinge tegenwerpingen en de etiquette op de reistas.

Klik, klik, en de stalen handboeien sloten om de polsen van de tuinbouwarchitect. Het eigenaardige was dat de zonderlinge man niet protesteerde maar in snikken uitbarstte.

In zijn reistas vond men verschillende pruiken en een doos schmink.

Marina zei aan Jaak, in de taal die zij alleen verstonden:

— Slaat-er-naast, heeft zich de vinger in het oog gestoken!

En inderdaad. Het bewijs dat Laitance onschuldig was volgde spoedig want de arme tuinbouwarchitect werd het slachtoffer van een aanslag...

Volgende week: LAITANCE IS KITTELACHTIG...

De Smaragden van de Conquistador

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer worden in de ruimte geslingerd en komen terecht in de XVIIe eeuw, op de brug van een Spaans galjoen. De kapitein van het schip wil hen als « tovenaars » laten opknopen...

Doch plotseling weerklinkt een zware, gebiedende stem...

Een tijd later...

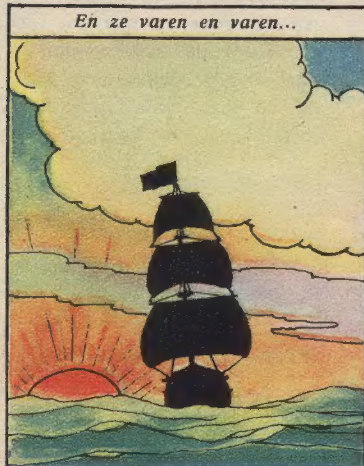

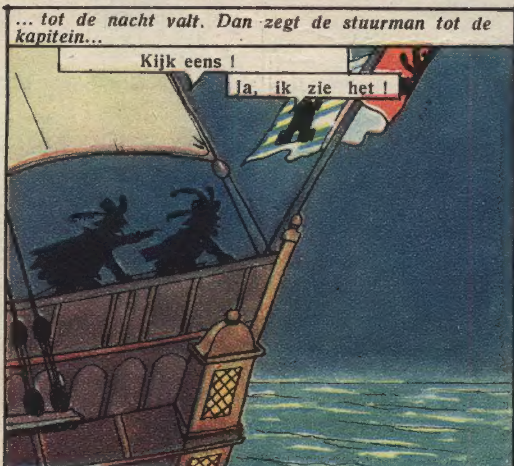

En ze varen en varen...

... tot de nacht valt. Dan zegt de stuurman tot de kapitein...

Op dat ogenblik in de hut van Pedro de la Veranda...

(Wordt voortgezet.)

ONZE LEZERS LEZEN

De voorlaatste vraag in onze reeks openbare onderzoeken JULLIE KRIJGEN HET WOORD, luidde : « Wat lees je liefst ? Historische romans, sprookjes, cow-boyverhalen, reisverhalen, detectiveromans of humoristische boeken ? »
Dit onderzoek heeft evenveel succes gekend als onze fotoprijsvraag. Uit alle hoeken van de Nederlanden, van Leeuwarden tot Hasselt en Brugge, stroomden de antwoorden toe. Op deze bladzijde publiceren we de twintig beste inzendingen. Aan al deze jongens en meisjes wordt een prachtige Kuifjeswimpel van een nieuw model opgezonden.
Onze nieuwe vraag zal stellig evenveel succes hebben als de vorige. Allen aan het werk !

REISVERHALEN

Ik lees liefst reisverhalen.

Ik kan die reizen volgen op mijn kleine aardbol en in mijn atlas en dat is ten minste echt. Onze meester kan zo heerlijk vertellen over de reis van Scott naar de Zuidpool, van Colombus naar Amerika en Stanley dwars door Congo. Van al die kerels kan men iets leren : wilskracht en moed.

Waar een wil is, daar is een weg. Ik wil ook een kerel worden en daarom snak ik naar zulke verhalen. Ik heb er al gelezen over Amundsen, Scott, Chr. Colombus, Stanley, Marco Polo. Ik zal er nog lezen.

(Albert Vannobel — Merkem bij Diksmuide.)

Je kennis verrijken.

Liefst lees ik reisverhalen, die zijn leerzaam en je steekt er nog wat van op. Andere boeken vind ik wel leuk, maar die vergeet ik vaak gauw. Als je wat interessants leest, verrijk je je kennis op een prettige manier. En dat is toch altijd beter dan droge leerboeken !

(Koos de Bondt — Rotterdam-W.)

Liefst avonturen in vreemde landen.

zoals Dzidziri. Als ik die avonturen las, verkeerde ik in de hoogste spanning en zat ik stil in een hoekje. Ik zou ook wel eens met een vliegtuig willen naar Afrika vliegen om er vrienden als Laobé en Moehoe te krijgen. Mocht dat maar eens gebeuren !

(Richard de Boeck — Boom.)

Mooie dromen.

Ik vind boeken over avonturen in verre landen het mooist. Ik vind ze meestal zo mooi, dat ik er 's nachts van droom. De volgende dag zou ik dan hetzelfde boek weer opnieuw willen lezen.

(Anne van Streun — Leeuwarden.)

Mijn voorkeur.

gaat naar avonturen in vreemde landen. Wanneer ik zo'n boek aan 't « verslinden » ben, vergeet ik honger en dorst en hoor geen makkers aan het poortje roepen, eer ik het begonnen kapittel geëindigd heb. Ziet het opschrift van het volgende hoofdstuk er spannend uit, lees ik ook dat helemaal af !

(L. Biebuyck — Sint-Genesius-Rode.)

STATISTIEK

1.	Reisverhalen	30 %
2.	Historische boeken	18 %
	Humoristische	18 %
3.	Detectiveverhalen	13 %
4.	Cow-boy-verhalen	11 %
5.	Sprookjes	5,1 %
6.	Onbepaald	4,9 %

HISTORISCHE BOEKEN

Michiel de Ruyter.

Ik lees wel het allerliefst geschiedenisboeken of historische romans. Ik heb al een heleboel goede boeken gelezen, bv. : *Willem de Zwijger, Het Beleg van Haarlem, Willem Wijcherts, Het Beleg van Alkmaar, Het Beleg van Leiden, Michiel de Ruyter, Trouw en Ontrouw, Scheepsmaat Woeltje.*

Het opschrift boven het graf van Michiel Adriaanszoon de Ruyter maakte op mij veel indruk. Het luidt :

Aenschouw den Heldt, der Sta-
[ten-rechterhandt,
Den Redder van 't vervallen
[Vaderlandt,
Die in één jaar twee grote ko-
[ninkrijken
Tot driemaal toe de trotsche
[vlagh deed strijken
De roem der Vloot, den arm
[daar God door strêe
Door hem herleefd de Vrijheid
[en de Vree !

(Bonne de Jonge — Den Haag.)

Het verleden herleeft.

Het liefst lees ik een historisch roman. Als ik zulk een boek aan 't lezen ben, voel ik me wegzinken uit het heden, 'k leef mee met het verhaal waarin de grootheid, adel, macht, roem van ons volk zo goed wordt in weergegeven en dan rijst de vraag op die Rodenbach stelde : « Waar is der oud'ren fierheid nu gevaren ? »

(Julia van Welkenhuyzen — Jette.)

Mijn lievelingsschrijvers.

Van de historische romans vind ik die van de Oudheid het mooist. Van de avonturen in vreemde landen is Sven Hedin m'n lievelingsschrijver. De reis-

verhalen van Karl May zijn nog het boeiendst. En Havank is mijn beste detectiveschrijver. De boeken van L. Huizinga vond ik het leukst. Maar al deze soort lectuur vindt men wekelijks in 'n klein, véél gevraagd blaadje vol interessante en boeiende verhalen, dat blaadje heet : « Kuifje » !

(P.A.M. van Berkel — Rotterdam.)

Iets waar alle cow-boy's bij verbleken !

Historische romans genieten mijn voorkeur en daar tussen *De Leeuw van Vlaanderen.* Dat is nu eens iets waarbij alle cowboy-verhalen of detectiveromans verbleken. Dat is echte geschiedenis en die lees ik het liefst !

(Emiel Carron — Brugge.)

HUMOR

Ik lees liefst humoristische boeken.

Ik heb er veel plezier aan en kan er uren om lachen. Waarom zwaarmoedige boeken lezen ? Ik voel er niets voor, en als je humoristische boeken leest, wordt je opgeruimd en vrolijk. *Bonifacius Suikerbuick* van Jozef Simons is een van de beste boeken die ik gelezen heb.

(René Pinck — Heide-Kalmthout.)

Laat de lachspieren werken !

Het liefst lees ik humoristische boeken, omdat deze boeken je lachspieren veel werk geven. Ik lach namelijk heel graag. Maar het liefst lees ik toch « Kuifje ». Dit geïllustreerde en vaak grappige weekblad is net zo goed als een leuk boek.

(Pieter Besnard — Bloemendaal.)

DETECTIVE VERHALEN

Ik lees gaarne over detectiven.

Ik leef mee met hun achtervolgingen en volg hun trukjes om de bandieten te vangen. Ten slotte overwinnen de goeie altijd en dat is geestig.

(Pierre de Vree — Brugge.)

Detective worden !

De detectieveromans waar ze opsporingen doen, vechten, schieten, met dolken gooien, enz., lees ik liefst. Ik droom er van detective te worden. Dan zet ik ook de achtervolging in, loop over de daken, enz. Maar als wij ruzie maken dan begin ik te wenen en loop weg. Ik

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

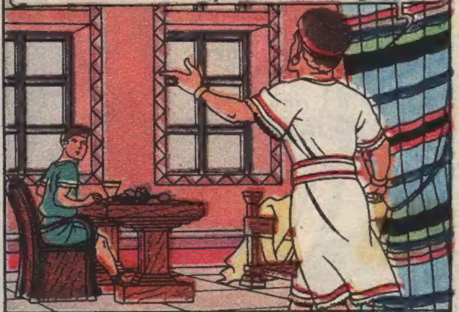
HET VERVLOEKTE EILAND

Met een list geraakt Vitella bij de Zwarte Man. Alex en zijn gezellen sluiten vriendschap met soldaten die in dienst staan van Sardon, doch genoeg hebben van z'n heerszucht....

Teksten en tekeningen van J. Martin.

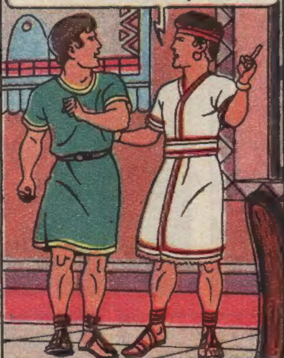

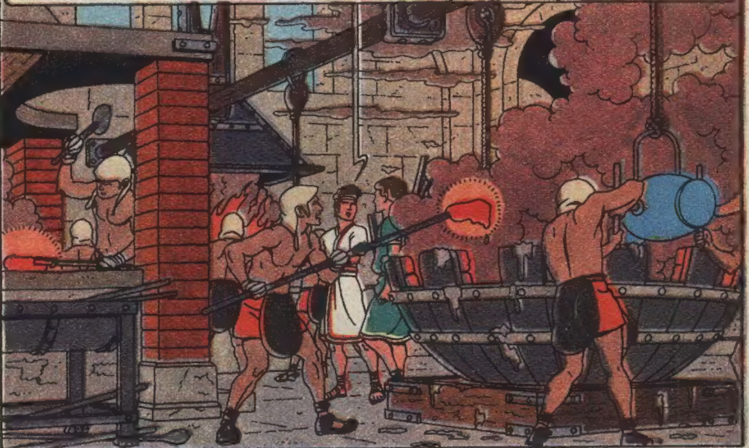

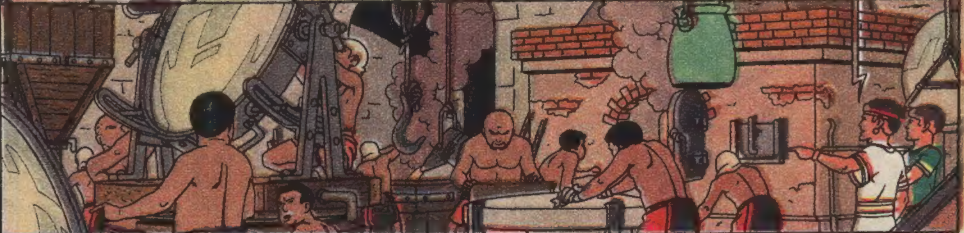

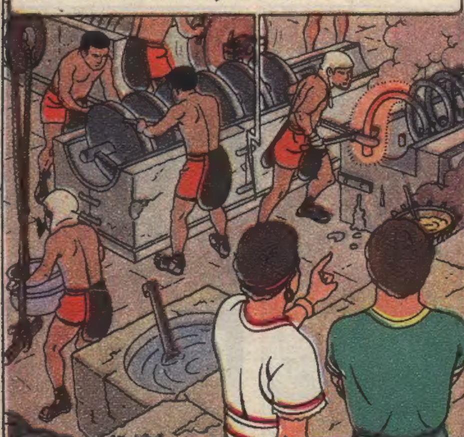

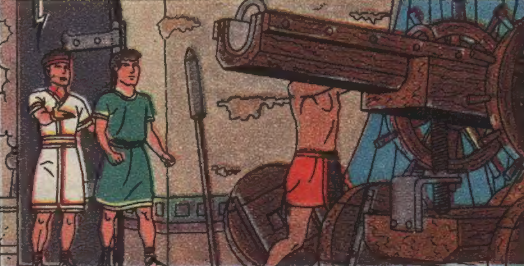

(Wordt voortgezet.)

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat, Christiane en Willem zijn in Australië en zoeken er mijnheer van Meylbeke. Eribert en Hippoliet, twee bandieten, trachten eveneens van Meylbeke op het spoor te komen...

Tekst en tekeningen van F. Craenhals.

WILLEM HOORT RENAAT ROEPEN EN KOMT TOEGELOPEN...

KIJK, MEN HEEFT HIER VUUR GEMAAKT !

ERIBERT EN HIPPOLIET ZIJN HIER WAARSCHIJNLIJK GEWEEST...

LAAT ONS DAT VERGETEN EN GAAN SLAPEN, HET IS TIJD !

JAN WORDT OP DE HOOGTE GEBRACHT VAN DE ONTDEKKING.

MAAR WAT WILLEN DIE TWEE BANDIETEN HIER ?

JA, HET IS WAAR. JAN WEET NIETS OVER DIE GESCHIEDENIS EN HIJ HEEFT ZEKER HET RECHT INGELICHT TE WORDEN. TE BRUSSEL, IN HET HUIS VAN M'N MEESTER, BEGON HET DRAMA...

DE VADER VAN RENAAT EN CHRISTIANE VOND EEN SCHEIKUNDIGE FORMULE DIE, VOOR SLECHTE DOELEINDEN AANGEWEND, DOOD EN VERNIELING KON ZAAIEN. ERIBERT, EEN SCHURK DIE WERKT VOOR EEN VREEMDE MOGENDHEID, KWAM DIT TE WETEN EN ONTVOERDE VAN MEYLBEKE. TEN GEVOLGE VAN EEN ONS ONBEKENDE OORZAAK, VERLOOR VAN MEYLBEKE HET GEHEUGEN EN WERD IN DEZE TOESTAND OP EEN SCHIP GEZET, DAT NAAR AUSTRALIE VERTROKKEN IS. WIJ SCHEEPTEN TE ANTWERPEN IN MET HET DOEL VAN MEYLBEKE IN TE HALEN. ERIBERT EN ZIJN HANDLANGER DEDEN HETZELFDE. DE REST WEET JE...

GOEDE NACHT, JAN !

GOEDE NACHT !

VELE DAGEN VERLOPEN, ALLES BLIJFT KALM EN RUSTIG...

DE WEG IS SLECHT EN WELDRA KOMEN ZE AAN EEN WOUD.

ZE MOETEN DE DRAAGSTOEL ACHTERLATEN, WANT HET WOUD IS BIJNA ONDOORDRINGBAAR...

WAT 'N VREEMD LAND !

O !

WAT IS ER, RENAAT ?

IK ZAG EEN MAN ACHTER DIE ROTSEN !

MAAR NEEN, JE HEBT DIE REUZENVARENS VOOR MENSELIJKE GESTALTEN GENOMEN !

RENAAT HEEFT ZICH ECHTER NIET VERGIST... NIET VER VANDAAR, BESPIEDEN TWEE OGEN ONZE VRIENDEN...

(Wordt voortgezet.)

LIEFST

zeg : ik zal dit en ik zal dat, maar er komt niets van ! Ja, het zal nog lang duren voor ik detective word, maar alle hoop is nog niet verloren !

(Willy Lahaye — Brugge.)

Geen flauwe kul !

Ik lees detectiveromans, omdat ze zo spannend zijn en dat ten minste geen flauwe kul is, gelijk sprookjes. Ik ben wel een meisje, maar ik heb twee broers, zodus...

(Hilda Vandewalle — Brugge.)

SPROOKJES

Zo eenvoudig en zo schoon.

Het liefst wat ik lees zijn sprookjes. Velen vinden dat kinderachtig, ik niet. Waarom ? Omdat ze zo eenvoudig en zo schoon zijn. Meer weet ik er niet over, maar ik voel het aan.

(Joseph van den Abbeele — Brugge.)

Sprookjes vind ik het schoonst.

Van Sneeuwwitje en de zeven
[dwergen
Daarachter die hoge bergen.
Assepoester, de arme meid
Die door de prins werd bevrijd.
En Doornroosje, het schone kind
Dat door iedereen wordt bemind.
Of de gelaarsde kat
Die de tovenaars bedrogen had...

(Paul Verstraeten — Korbeek-Lo.)

Mijn Sprookjessfeer...

Ik lees liefst sprookjes, en hoor ze nog liever vertellen door grootva rond de haard, dan kun je ten minste eens een gezellige avond doorbrengen in een sprookjessfeer.

(Honoré de Winter — Brugge.)

COW-BOY VERHALEN

Kieskeurig.

Cow-boy-verhalen lees ik graag, omdat daar veel avonturen bij zijn, en van schieten daar houd ik van. Sprookjes vind ik kinderachtig, detectivenverhalen te spannend, en reisverhalen te kaai.

(L. Haakmeester — Brussel.)

Alhoewel ik een meisje ben...

lees ik graag cow-boy-verhalen. M'n broer heeft me daarom al menigmaal uitgelachen maar. naar mijn mening, kan een meisje zowel als een jongen plezier aan deze verhalen beleven.

(Georgette Bulen — Hasselt.)

VAN ALLES WAT

Ik lees alles !

Ik ben in een sanatorium en heb veel tijd om te lezen. Ik lees gaarne van alles wat, en daarom neem ik « Kuifje ». daarin vind ik alles wat ik gaarne lees. Ik zie naar de dag uit, dat de post mijn « Kuifje » brengt om het vervolg van de spannende verhalen te lezen.

(Irène Cauberg — Waterlo.)

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN

WELK IS JE GELIEFKOOSD TEKENVERHAAL ? NUMMER DE TEKENVERHALEN DIE HIER VOLGEN VAN 1 TOT 10 AL NAAR GELANG JE VOORKEUR :

Onder de Vlag van de Compagnie, Tijl Uilenspiegel (*), De Smaragden van de Conquistador, Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke, De Tartaarse Helm, Signor Barelli, Het Vervloekte Eiland, Avontuur in Mexico (*), Monsieur Vincent, Het Geheim van de Grote Pyramide.

De antwoorden op deze vragen (met enkele regels uitleg) moeten ons bereiken vóór Dinsdag 20 November.

(*) Deze tekenverhalen verschijnen alleen in de Belgische editie van « Kuifje ». Onze Hollandse lezers nummeren dus van 1 tot 8.

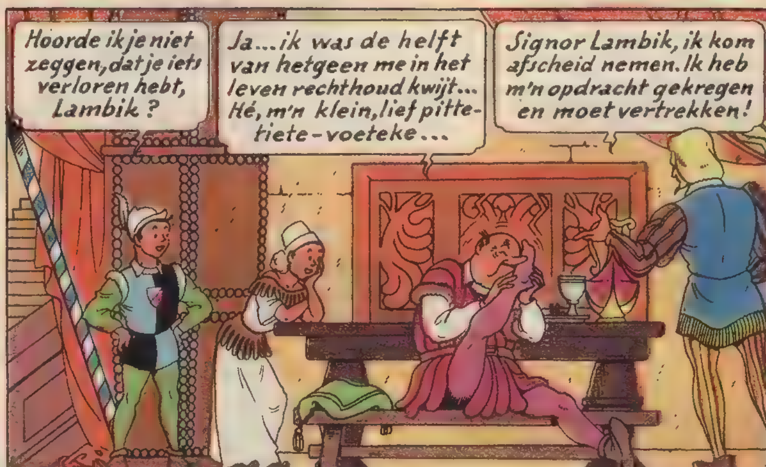
Al onze vrienden lezers, die deelnemen aan dit referendum krijgen een verrassing !

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Capitano Rabakol krijgt van de Doge van Venetië een gevaarlijke opdracht. Lambik, Suske en Wiske bevinden zich eveneens in 't paleis...

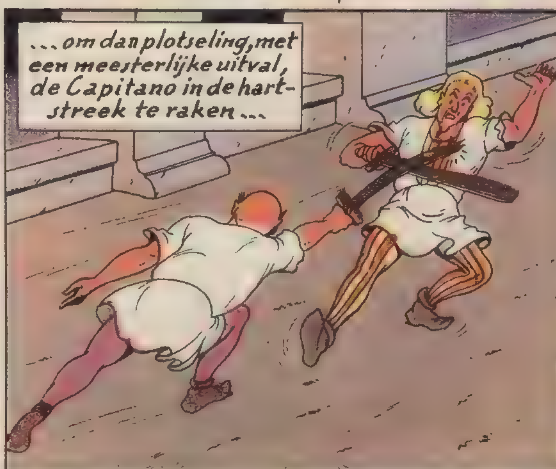

(Wordt voortgezet.)

GROTE PRIJSVRAAG

VIJF JAAR KUIFJE

VOOR 150.000 FRS. PRIJZEN

VIERDE PROEF : ONZE REBUS

15 AJAX FIETSEN

REGLEMENT

1. Onze prijsvraag is gratis en alle jonge lezers, van welke nationaliteit ook, mogen er aan deelnemen.

2. De deelnemers moeten zes jaar geworden, en niet ouder zijn dan achttien jaar, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1933 en 1 Januari 1946.

3. De prijsvraag bestaat uit vijf vragen. De vierde verschijnt in dit nummer.

4. De oplossingen van de vijf vragen moeten ons **gezamenlijk** toegezonden worden en geschreven zijn op een **formulier**, dat in ons blad zal ingelast worden.

5. Op dit formulier moeten de **vijf deelnemingsbons** geplakt worden, genummerd : 1, 2, 3, 4 en 5.

6. Het ingevuld en ondertekend formulier moet ons toekomen in een gefrankeerde omslag met de vermelding : KUIFJE-BRUSSEL — GROTE PRIJSVRAAG.

7. De omslag mag niets anders bevatten dan dit formulier, dus geen **brieven of andere mededelingen !**

8. De antwoorden worden nagezien en geschift op onze kantoren onder de contrôle van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

N. B. — De deelnemers uit het buitenland en de Belgische en Nederlandse kolonies krijgen, voor de inzending van hun antwoord, één maand langer tijd !

DE PRIJZEN

1e prijs : 1 AJAX-fiets « Constellation », uitgerust met negen versnellingen en een radio.
2e prijs : 1 radio HALLICRAFTERS ECHOPONE, Ex. 104 met vier golflengten van het huis STAAR.
3e prijs : 1 radio MULLARD MUS 221 met drie golflengten van het huis STAAR, Vander Stichelenstraat, 62, Brussel.
4e tot 17e prijs : 14 AJAX-fietsen Hurricane.
18e prijs : 1 uurwerk TISSOT-SCOUT.
19e en 20e prijs : 2 vierkante TISSOT-PARE-CHOC.
21e en 22e prijs : 2 rechthoekige uurwerken TISSOT-PARE-CHOC.
23e prijs : 1 gramofoon STAAR « 3 VS ».
24e prijs : 1 rond TISSOT-uurwerk met secondenwijzer.
25e en 26e prijs : 2 ronde TISSOT-uurwerken.
27e en 28e prijs : 2 vulpennen PARKER 51 Lustraloy.
29e tot 34e prijs : 6 radio's LILLIPUT, de revelatie van 1951.
35e tot 38e prijs : 4 gramofoons STAAR SMS.
39e en 40e prijs : 2 pneumatische matrassen LILO van het huis « DE KAMPEERDER ». Koninklijke straat, 169, Brussel.
41e tot 50e prijs : 10 ballen voor basketball.
51e tot 71e prijs : 21 vulpennen PARKER 21.
72e tot 91e prijs: 20 fotoapparaten GEVABOX waarvan 5 met zakje van de firma GEVAERT.
92e tot 106e prijs : 15 voetballen.
107e tot 126e prijs : Afstandmeter VDO van het huis KRAUTLI.
127e tot 146e prijs : 20 Jokari-spelen.
147e tot 151e prijs : 5 kooktoestellen voor kampeerders van het huis « De Kampeerder ».
152e tot 161e : 10 speciale zaklampen van het huis « De Kampeerder ».
162e tot 191e prijs : 30 Filmapparaten CINETTE met film.
192e tot 211e prijs : 20 Gillwel-messen met hoornen hecht van 't huis « De Kampeerder ».
212e tot 231e prijs : 20 Zweedse kampeermessen van 't huis « De Kampeerder ». enz.. enz.

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG N° 4

Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

Barelli en Moreau zijn aangeland op een eiland en worden door de bevolking geestdriftig begroet. Men houdt hen voor Kraenig en Houvol. De gouverneur bemerkt de vergissing...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

Wij wilden u niet bedriegen! Wij zijn schipbreukelingen en sterven van honger en dorst!
In de naam der wet beveel ik u, ons voedsel en drank te geven!
Nu nog mooier! Jij hebt niets te bevelen! Hier is mijn woord wet

Wat zullen wij doen, mensen, met deze twee vagebonden, die zich voor de wereldreizigers Kraenig en Houvol wilden uitgeven?!?

Jaag hen weg!
Steek hen in 't gevang!
Ahoe! Ahoe! Weg met de schurken, die ons een rad voor de ogen wilden draaien!

Ik zal mild zijn. Verdwijn uit mijn ogen, opdat ik jullie niet meer zie!
Vlam!... Het publiek bestookt ons met overrijpe vruchten!
PANG

Lopen, Moreau! Ze werpen ons zelfs messen achterna!

...Pfff!... Ze staken de achtervolging!
En dat noemen ze de beschaafde wereld!

Wacht, tot ik de Veiligheid kan verwittigen en mijn identiteit kan bewijzen! Ik zal dat stuk gouverneur dan mores leren!
Hé, Moreau, luister, motorgeronk!
RRRR RRRRRR

Ginder komt een auto, anno 1920, aangetuft!
Zeg, Barelli, herken je de inzittenden niet?!... Het zijn de planters, Brasser en Larue!

Waarachtig! Die zijn dus ook levend uit de storm gekomen!... Weet je wat, laat ons de auto doen stoppen. Een van hen, de goeie, zal ons wel helpen! De andere, de bandiet, zal niet anders durven dan ons behulpzaam zijn, om zich niet te verraden!

Stoppeeeeen!... Hoooo!
?
812845

Herkent u ons niet, heren?... Wij deelden met u de kajuit op de "Haai"... Wij werden over boord...
Hemel!... Maar ja!... U bent het!... Wij herkenden u niet, in dat plunje en met dat kinversiersel! Hoe bent u toch aan dat tempeest ontsnapt?

Barelli en Moreau vertellen hun wedervaren aan de kolonisten. Deze horen belangstellend toe en zijn zeer verontwaardigd als zij horen hoe onze helden door de gouverneur behandeld werden...
Zet u maar achter in de wagen, heren. Wij rijden naar de gouverneur en zullen hem eens de les spellen!

!
KRAK

BOB DE MOOR - 36 -

(Wordt voortgezet.)

Avontuur in Mexiko

Juan, de zoon van een edele Spanjaard, heeft het leven gered van een kleine Zigeuner, Angelito genaamd...

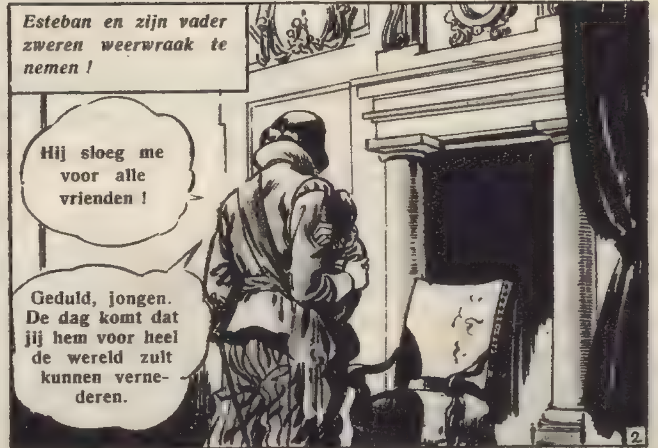

(Wordt voortgezet.)

Dertig jaar nuffield

Sedert drie jaar maakt de Engelse autonijverheid grote vooruitgang. De wagens, tussen 1945 en 1948 gebouwd, kwamen net uit een Oudheidkundig museum met hun stijve, vierkante carrosserie en ellendige suspensie. In 1949 gooide men het roer om en de Britse auto's die thans op de markt komen, kunnen met de andere merken wedijveren. Voor onze wegen zijn ze over het algemeen beter geschikt dan de grote Amerikaanse, daar ons wegennet nog lang niet aangepast is aan de eisen van het modern verkeer. Daarmee zal ieder automobilist het wel eens zijn.

DE **Austin-A 40 Sport,** de **Morris-Minor,** de **Hillman-Minx** en de **Consul-Ford** zijn mooie wagens die stevig op de baan liggen. Het publiek, eens teleurgesteld door de wagens van 1945-1948, is er moeilijk opnieuw toe te bewegen Britse auto's te kopen, zelfs al zijn ze fijn afgewerkt. De Britse autofabrieken hebben het laatste jaar verschillende interessante prijzen in de wacht gesleept zo o.m.: de 24 uren van Le Mans, de regelmatigheidskoers Luik-Rome-Luik, de Alpenrit, de Tourist Trophy, de Reis om de Wereld met een **Austin-A 40 Sport.** Sir John Cobb bracht met een **Railton-special** het snelheidsrecord op 634 km. per uur (zuivere snelheid) en de rit van colonel Goldie Gardner met een speciale **M.G.** deed heel wat stof opwaaien. Het is over de M.G. dat we vandaag een en ander willen vertellen.

De **M.G.** is een goede wagen en het hoeft ons niet te verwonderen, dat Gardner de motor van deze wagen koos.

Hij haalde een snelheid (zuivere snelheid) van 249 km. per uur met een cylinderinhoud van 500 cm3, de 256 km. per uur met een cylinderinhoud van 775 cm3.

Met een cylinderinhoud van 1.000 cm3 haalde hij de 300 km. per uur. We moeten hier echter dadelijk aantoevoegen dat de Italiaan Taruffi dit laatste record neerhaalde.

De zetel van Gardner was achteruitgelegd (45°) en de motor was uitgerust met een centrifugale compressor.

Boven : M.G. « saloon ». *Beneden : De « saloon » zoals ze zou zijn met een carrosserie uit een stuk en de motor vooraan.*

De **M.G. Sport** is een decapotable, typisch Engels, maar toch elegant. Men kan de Franse **Simca Sport** veel mooier heten (de lijn evenaart die van de Italiaanse wagens), maar de echte sportliefhebbers zullen waarschijnlijk de voorkeur geven aan de **M.G.,** omdat ze sprekend gelijkt op een echte koersauto en afzetbare schokbrekers heeft.

Het stuur staat rechts en de baanvastheid is zelfs bij grote snelheid buitengewoon.

Voor de prijs van één **Simca Sport** heeft men twee **M.G.** 's en dat is een factor, die de balans in het voordeel van deze laatste kan doen overhellen.

Heel interessant is ook de **M.G. - T.D.** met onafhankelijke wielen. De lijn van deze wagen is aerodynamisch, wat men bv. niet kan zeggen van de **M.G. Saloon** met vier plaatsen en uitgerust met een motor van 1.250 cm3 die een grote snelheid kan ontwikkelen. De baanvastheid is uitstekend, maar het model zelf van de wagen en zijn gewicht zullen hem nooit populair maken.

Bekijken we even de tekeningen (doorsnede van de twee wagens). De eerste tekening is de **M.G. Saloon,** de tweede slechts een voorstel om het uitzicht van de Saloon te verbeteren. De châssis is vervangen door een carrosserie uit één stuk waardoor de baanvastheid verhoogd wordt. Motor en drijfkracht werden vooraan geplaatst, zonder evenwel de verhoudingen binnen in de wagen te wijzigen. Men krijgt hierdoor meer ruimte om het reisgoed te plaatsen en het uitzicht kan vergroot worden. Een aldus gewijzigde **Saloon** zou een concurrent van de **203 Peugeot** en de **Simca** zijn.

M.G. « saloon » : *4 cyl., 4 versnellingen, verbruik : 9 tot 10 liter per 100 km., maximum snelheid : 115 km. per uur.*

M.G. « sport » : *4 cyl., 2 carb. (4 versnellingen), verbruik : 9 tot 10 liter per 100 km., maximum snelheid : 130 km. per uur.*

Weten jullie wat de initialen M.G. betekenen ?

Eenvoudig Morris Garage en het is in de Londense garage van Morris, dat de eerste carrosseries gemaakt werden in de jaren 1922-1923.

De groep Nuffield is dus reeds dertig jaar op de markt en heeft nog steeds sucses met haar **Morris, M.G. 's, Wolseley** en **Riley.**

De Riley-silhouet doet ons sterk aan de Mercedes-sportwagen denken; maar is, naar onze smaak, de mooiste van de hele Nuffield-reeks.

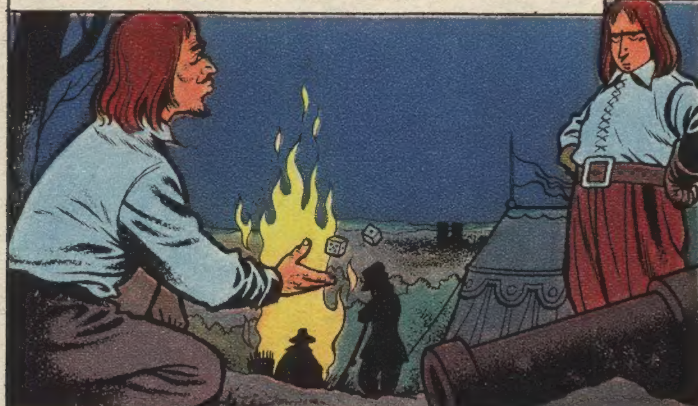
M.G. « speciale » : *Hoogte : 66 cm., lengte : 5 m., breedte : 1,60 m., Verbruik : 31 liter per 100 km., Maximum snelheid : 330 km. per uur.*

!!

MONSIEUR VINCENT

In Frankrijk is een nieuwe burgeroorlog losgebroken. Het koninklijk hof en minister Mazarin verlaten de hoofdstad. Condé trekt met zijn leger naar de hoofdstad en de bevolking vraagt aan Vincent haar uit de nood te helpen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

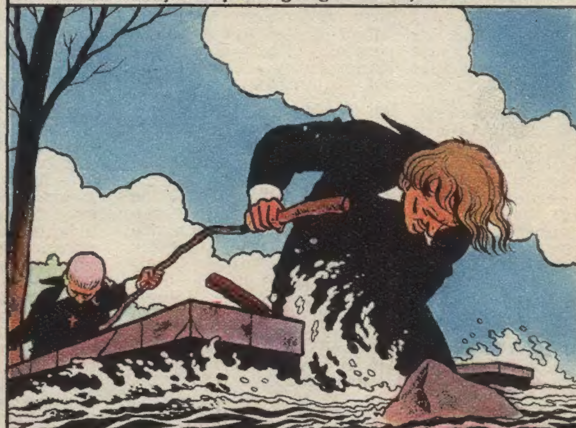

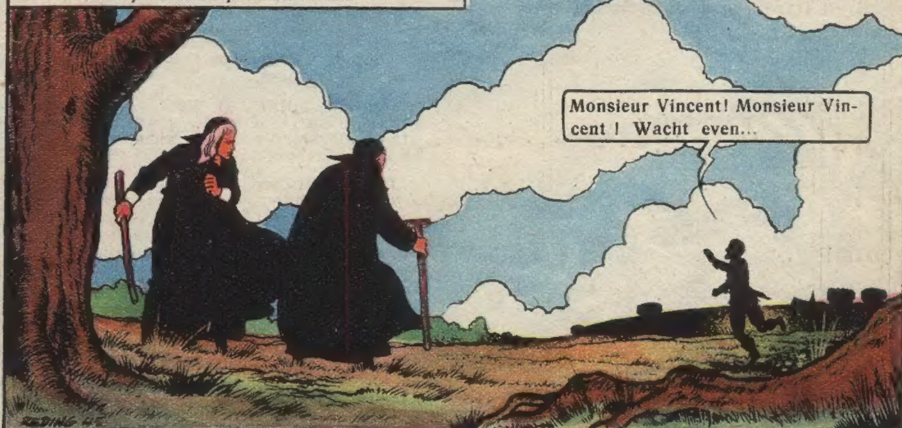

(Wordt voortgezet.)

Christiane en Renaat

Ontdekken een Wondere Wereld

ONZE vrienden zijn in Australië, het land waar nog dieren wonen die in onze wereld (want hier mag men wel degelijk van twee werelden spreken) totaal verdwenen zijn. Waarom zouden we niet met hen meegaan en onze ogen en oren open zetten voor al dat nieuwe, dat onbekende ?

Toen Cook, de ontdekkingsreiziger, in 1770 in Nieuw-Zuid-Wales aan land ging, zag hij een dier waarover hij nooit te voren had horen spreken en nooit gezien had. Hij vroeg de inboorlingen naar de naam van dat vreemd wezen. Wat zij antwoordden is moeilijk te achterhalen, doch wat Cook verstond was : Can You. Later werd het Kang you-you en uiteindelijk Kangoeroo of Kangoeroe.

De kangoeroe behoort tot de klasse van de buideldieren, die hun bloeitijd hadden heel, heel lang geleden toen er nog vliegende hagedissen, plompe reusachtige amphibiën en zeemonsters leefden. Ze werden langzamerhand verdrongen door de zoogdieren die we thans kennen, ten minste in onze wereld. Thans vinden we ze nog in Zuid-Amerika en veel talrijker in Australië. Denk niet dat alleen kangoeroes een buidel, of zak, op de buik hebben ! Er is de buidelwolf, de buidelmarter, de buidelmuis, de buideleekhoorn (ook dwergacrobaat genoemd, omdat het, zonder staart, maar 6 cm. lang is), de buidelvos of koesoe, de buidelbeer of koala, de wombat en de opossum.

Wanneer we de kangoeroe aandachtig bekijken, voelen we de lachlust ons kriebelen. Het dier schijnt onvolgroeid. De kop is klein, de ogen zacht en goedig (gelijkt ietwat op een hazensnuit) de voorpoten en de borst zo klein, de onderste ledematen en de staart zo groot, krachtig en kloek gespierd. Met z'n voorste poten grijpt de kangoeroe alleen z'n eten, met de achterste en met z'n staart, loopt hij niet, maar **springt van zes tot tien meter ver en van twee tot drie meer hoog.** Ziet men een kangoeroefamilie over de steppe vluchten, moet men zich in de arm knijpen omdat men de indruk heeft te dromen. Wie een slag van de staart van 'n volwassen kangoeroe krijgt, ziet sterretjes, en de hond die éénś de achterpoot van een kangoeroe in z'n flank voelde, heeft geen lust een tweede keer een aanval te wagen. Geloof niet dat 'n kangoeroe mens of dier aanvalt. Al weegt de Australische reuzenkangoeroe van 100 tot 150 kg. en is hij drie meter lang (zonder de 90 cm. van z'n staart) toch hij is uiterst schuw en bang. Zo men gevangen kangoeroes niet heel omzichtig en met zachtheid nadert, beginnen ze te zeveren, als gekken rond te dansen en vallen soms dood neer van schrik.

Waarom heeft een kangoeroe een buidel ? Wel, als de kangoeroe op de wereld komt meet hij maar drie centimeter, is doorschijnend, week en blind. De moeder neemt dat dingetje op en legt het in haar buidel. Hier ligt het warm en is het goed beschermd tegen alle gevaren. Al naar gelang het jong groeit, begint het ook te bewegen in de buidel en soms ziet men niet z'n kop, maar z'n staartje boven steken. Na acht maanden maakt het kennis met de buitenwereld, begint aan grashalmen te knagen en leert lopen. Enkele maanden later dartelt het vrolijk in het gras, doch springt nog, bij het minste gevaar, in de buidel. Is het niet vlug genoeg krijgt het een tik op zijn kop. De dagen van de kangoeroe's in Australië zijn geteld en het is daarom dat men hele kudden heeft ondergebracht in de grote natuurreservaten van Victoria en Queensland.

Zo'n kudde kangoeroe's is, of beter was, steeds op de voet gevolgd door de buidelwolf. Zijn hooggeleerde naam is : Thylacinus cynocephalus, wat letterlijk wil zeggen hond met buidel en kop van een hond. Wat is daar nog aan toe te voegen ? Misschien, dat men de buidelwolf nog alleen vindt in de onbegankelijke, woeste bergstreken van Australië en dat hij — wanneer er te kiezen valt — schapen boven kangoeroe's verkiest. Zijn buidel gaat niet naar voor open, maar naar achter, wat een frats van de natuur schijnt !

Of de man die de eerste teddy-beer maakte, ooit en koala of buidelbeer gezien had, weet ik niet, maar zeker is, dat zijn teddy en de koala op elkaar gelijken als tweelingbroers. Stellen jullie zich dus zo'n klein snoezig beertje voor, dat nooit meer dan acht kg. weegt, zijdig kroezelhaar grote oren en een platte, zwarte neus heeft. Het eet bladeren en geparfumeerde bloemen, zijn vlees en zijn pels zijn van dat wild, heerlijk parfum doordrenkt en dat is de reden waarom zijn kroezelige vacht zo zuiver en vrij van alle ongedierte is. Jammer voor ons beertje is zijn pels daarom zo gewild en zag de mens de kans er tussen 1919 en 1922 millioenen te doden. De kleine koala's houden van afwisseling. Wanneer ze zes maanden in de zak van hun moeder hebben doorgebracht, kruipen ze op haar rug en blijven er tot ze half zo groot als hun moeder zijn.

De Australiërs vangen of doden geen koala's, omdat ze de stem hebben van een kind en wanneer ze gewond zijn, hartverscheurend schreien. Om de buideldieren tegen de al te woeste pelsjagers te beschermen werden ze thans in natuurreservaten geplaatst.

Hebben jullie al een reproductie van een schilderij of oude gravure gezien met als onderwerp : Sint Joris (of Sint Michael) overwint de draak ?

Jullie hebben misschien Sint Joris en zijn blinkende harnas en niet de draak bekeken. Diezelfde draak vinden we terug in de Middeleeuwse voorstellingen van de duivel en de hel, in de tempels van Indië, Indonesië, China, Japan, kortom heel Azië. Die draak is... een hagedis !

De hagedissen behoren tot de oudste bewoners van onze aarde, maar ze zijn in de loop der tijden steeds kleiner geworden ! Hun levenswijze is echter de zelfde gebleven. De sporen nagelaten door een hagedis, zijn de sporen van de vogels en de Dinosauriërs van het secundair tijdperk.

Wij kennen onze hagedissen van de heide, muur- en zandhagedissen, maar Australië heeft de draak, de draak van Sint Joris ! Wees maar gerust, hij meet slechts 20 cm. en is schitterend van kleur: geel, oranje, blauw, groen met zwarte strepen die glanzen als gepolijst metaal. In hun hals hebben ze een kam, die ze openwaaien om van de ene boom naar de andere te springen (van zes tot tien meter). Eigenlijk « vliegen » is het niet. Stijgen gaat moeilijk, dalen des te beter. In moderne taal zouden we hem de « parachutist » kunnen noemen. Er is nog een draak, men noemt hem Moloch. Hij heeft geen vleugels, doch een kop en een lichaam vol pinnen, net een wandelend speldekussen. Hij eet mieren, eventjes 1.000 tot 1.500 per dineetje.

De kraaghagedis is nog een bizonder exemplaar. Hij is rood, blauw, bruin, groen, geel met zwarte stippen. Zijn kraag heeft een diameter van 20 cm. (de totale lengte van de kraaghagedis is 90 cm.) met een getande boord en het model kan men best vergelijken met de kragen uit de tijd van Hendrik II. Wanneer hij boos is, zet hij die kraag met een ruk op, net zoals men een regenscherm opent, en zijn vijanden worden bang en nemen de benen. Gevaarlijk of boosaardig is de kraaghagedis niet, en in gevangenschap past hij zich goed aan. Zonderling is het feit, dat de kraaghagedis op de achterste poten loopt, met de voorste in de lucht. Het is heel grappig, te meer daar hij dan een haast menselijke houding aanneemt en zijn kopje fier in de lucht steekt. De oude Egyptenaren noemden de hagedissen, die op deze wijze lopen, « de rechters der woestijn ».

UTRECHTS PROFESSOR MAAKT EEN HART EN EEN LONG

PROF. Dr. J. JONGBLOED, hoogleraar aan de universiteit van Utrecht, is er in geslaagd een kunstmatig hart- en longsysteem te construeren. Hierdoor wordt het mogelijk het hart bloedleeg te maken en de patient, via dit apparatuur, verder te laten leven terwijl de chirurg de hartoperatie verricht. Een dierenbehandeling, gehouden in het laboratorium van Utrecht, is geslaagd.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

GILETTE BESTAAT VIJFTIG JAAR !

OP zekere dag stond Gilette voor de spiegel en trachtte zich te scheren met een scheermes dat niet al te scherp was.

— Hoeveel mannen staan er niet op ditzelfde ogenblik voor de spiegel met 'n even bot mes? dacht hij en dat was het begin...

Zes jaar lang werkte Gilette aan de scheermesjes die iedereen nu kent en het aanschijn van de wereld veranderden, vermits... de mannen er hun eerbiedwaardige, ernstige baard mee afschoren ! Ze zagen er op slag veel jonger uit en waren Gilette, in stilte, dankbaar om z'n practische en geniale uitvinding. Gilette veranderde ook de arbeidswereld. Voor hem moest een fabriek een paleis zijn voor de arbeider, waar hij met vreugde en ijver werkt en goed zijn brood verdient.

WAAR ZIJN DE KLEERMAKERS ?

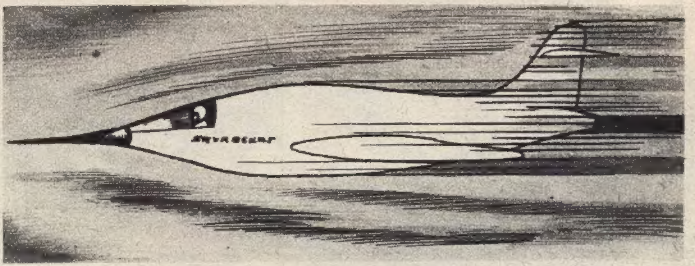
IN 1892 stierf een rijk hotelhouder van Edinburg. Thans moet, volgens het testament van deze zonderling, de intrest van 6.000 pond verdeeld worden tussen twaalf hulpbehoevende kleermakers die meer dan vijftig jaar oud zijn, niet meer werken kunnen en sedert drie jaar geen druppel alcohol meer gedronken hebben. Het kleermakersgild van Edinburg heeft bekend gemaakt, dat het zich genoodzaakt ziet aan de menslievende nalatenschap van de deugdzame hotelier te verzaken. Er zijn in Schotland wel oude en arme kleermakers, doch... geen die de whisky niet lusten !

De rechtbank heeft aangedrongen de opsporingen voort te zetten.

HOOG... MAAR NAT !

HOOG en droog, zegt het spreekwoord. « Hoog », zegt de Weense brandweer, maar droog zal het vast niet zijn, vermits er bij brand blussen water te pas komt. Hun nieuwste ladder meet 52 meter, is uitgerust met een kleine lift, zodat drie man in een minimum van tijd de top kunnen bereiken. Ze hebben ook een telefoon die in verbinding staat met de auto. De ladder is het werk van een Duitse firma, die een ladder van hetzelfde model aan de New-Yorkse brandweer heeft geleverd.

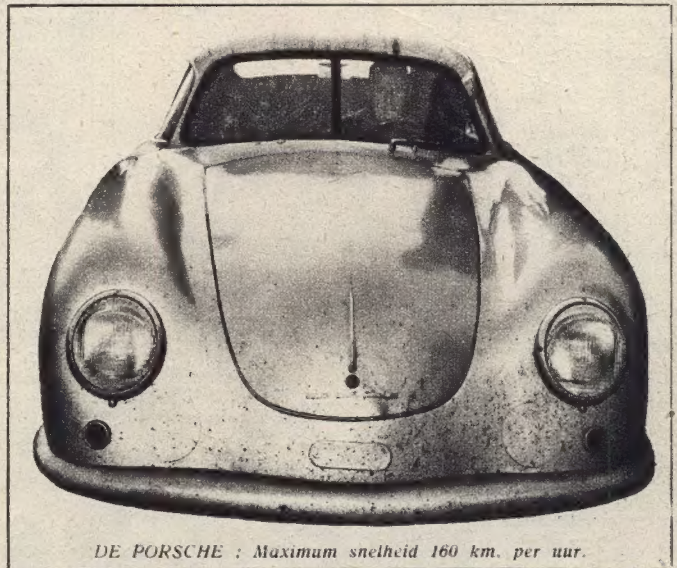
VLIEGT DE SKYROCKET SNELLER DAN HET GELUID ?

BILL BRIDGEMAN is vierendertig jaar en invlieger van de Douglasfabriek. Onlangs steeg hij op met een Douglas-Skyrocket tot op een hoogte van 23 km., met een snelheid van 2100 km. per uur. Hij vloog niet alleen hoger, maar ook sneller dan iemand het voor hem deed. Het hoogterecord staat officieel op naam van de Brit John Cunningham, die op 18 Maart 1948 met een Vampire-straaljager een hoogte van 18.119 meter behaalde.

De Amerikanen Anderson en Stevens zijn echter reeds op 11 November van het jaar 1935 met een stratosfeerballon gestegen tot 22.066 meter.

Toen Bill Bridgeman op een hoogte van 23 km. kwam en door de ruimte kliefde met een snelheid van 2100 km. per uur, zou de temperatuur in zijn cockpit tot 250° F. gestegen zijn indien er geen koelinstallaties geweest waren !

DE PORSCHE : *Maximum snelheid 160 km. per uur.*

DIE DROMMELSE JAPANNERS !

DE Japanse admiraal Yamamoto, die sneuvelde in 1943, is een der grootste figuren uit de Japanse geschiedenis. Toen hij pas dertig jaar was werd hij admiraal benoemd en talrijke pittige legenden worden over hem verteld. Zo ondermeer de volgende :

Op zekere dag stevende Yamamoto een haven binnen, waar reeds een Britse vlooteenheid voor anker lag. De traditie getrouw bracht Yamamoto omringd door zijn hogere officieren, een beleefdheidsbezoek aan de Briste bevelhebber.

De Brit, wij zullen z'n naam niet verklappen, kwam, met zijn officieren, de Japanners tegemoet. Hij hield, zoals het gebruikelijk is, een korte rede, t.t.z. hij deed alsof ! De Brit veronderstelde, dat de Japanners geen woord Engels verstonden en zijn rede bestond uit niets anders dan : « one, two, three... », enz. Hij telde in zijn moedertaal en lette er wel op voortdurend van toonhoogte te veranderen... De Britse officieren hadden alle moeite ter wereld het niet uit te schateren. Yamamoto en zijn gezelschap aanhoorden de speech ernstig en waardig en zonder een spier te vertrekken. Toen de Brit tot vijf en twintig had geteld, was zijn rede ten einde. Toen ging Yamamoto een paar stappen vooruit en zei in vloeiend Engels : « Excellentie, Heren Officieren... » en begon op zijn beurt te tellen : « one, two, three... » tot vijf duizend !

Londen kreeg lucht van de zaak en de Britse admiraal werd teruggeroepen en mocht zijn admiraalsuniform aan de kapstok hangen.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGARD-P. JACOBS

Olrik en zijn handlangers werden door de politie omsingeld. Olrik slaagt er in te ontsnappen. De politie dringt het huis binnen en Jack en de Bezendjas worden gevangen genomen..

De commissaris ondervraagt de bandieten onmiddellijk:
Vooruit, spreekop! Waar is jullie chef? En geen smoesjes, hé!
Boven ... denk ik ...

Blake heeft intussen de boeien van zijn vrienden losgemaakt en zijn zonderling avontuur verteld...
... toen ik gewaar werd, at de man-met-de-bril een handlanger was van Olrik had ik, alvorens het vliegtuig te verlaten mijn kogelvrij vest aangetrokken. En dat was ook maar goed want nauwelijks stond ik in het telefoonhok of die kerel schoot me drie kogels van 7.65 in de hartstreek. Ik hield me dood en verwachtte me aan het ergste. Toen kwam er een ander reiziger naar de telefoon en de schurk moest de vlucht nemen. Hij had de tijd niet me van nabij te bekijken... Ik begreep dat ik incognito beter mijn doel zou bereiken en in overleg met de Scotland Yard, verdween Blake van het toneel. Zo geraakte ik zonder verdere moeilijkheden hier en speelde m'n rol. Je weet de rest!

Pas op, hier komt Kamal! Zeg niet wie ik ben!
Begrepen!

Ik hoop, dat je ditmaal zult inzien dat de politie gelijk had. Zonder onze tussenkomst...
... en de moedige jongen, die je telefonisch verwittigde...

Hm... hm... dat is niet zeer duidelijk! Hoe komt die man hier ?

Wat? Hoe zeg je? De doctor?...
Ja, Dr. Grossgrabenstein is uit het venster gesprongen en kon zich aldus redden...

Grossgrabenstein! Alle duivels! Maar dat is hijzelf... OLRIK!!
Wat ??? De doctor... is... Neen!

Ik droom! Grossgrabenstein zou OLRIK zijn? OLRIK! OLRIK!

Op dit ogenblik horen ze opnieuw dat vreemd geluid...
HOUHOUHOUHOUHOU
Wat is dat ?
Ik weet het niet! We hebben dat geluid reeds gehoord...

HOUHOU HOUHOU
Sst... het komt uit die kamer...

(Wordt voortgezet.)